

TESTE GRILĂ - DREPT PENAL

- PARTEA GENERALĂ -

1. Nu există infracțiuni care să nu aibă:
 - a) obiect juridic;
 - b) obiect material;
 - c) cerințe esențiale.

2. Reprezintă trăsături esențiale ale infracțiunii:
 - a) pericolul social;
 - b) imputabilitatea;
 - c) răspunderea penală.

3. Prin infracțiuni în știința dreptului penal, în accepțiunea de fapte descrise de legea penală, înțelegem:
 - a) numai infracțiunile cuprinse în partea specială a Codului penal, în legile penale speciale și în legile nepenale cu dispoziții penale;
 - b) numai infracțiunile prevăzute în partea specială a Codului penal și în legile penale speciale;
 - c) numai infracțiunile prevăzute în partea specială a Codului penal.

4. Prin infracțiune înțelegem:
 - a) fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o;
 - b) fapta prevăzută de Codul penal, comisă cu intenție și care a produs un prejudiciu moral sau material unei persoane;
 - c) fapta care prezintă pericol social, săvârșită cu vinovăție și prevăzută de Codul penal.

5. Reprezintă trăsături esențiale ale infracțiunii:
 - a) pericolul social, vinovăția și prevederea în Codul penal;
 - b) conținutul infracțiunii, subiecții infracțiunii și sancțiunea;
 - c) prevederea faptei în legea penală, vinovăția, caracterul nejustificat al faptei și imputabilitatea acesteia.

6. Vinovăția ca trăsătură esențială a infracțiunii, presupune printre altele:
 - a) preponderența factorului volitiv asupra celui intelectual;
 - b) o atitudine conștientă a făptuitorului față de activitatea desfășurată;
 - c) făptuitorul nu a avut reprezentarea rezultatului faptei sale, din cauze neimputabile lui, chiar dacă a comis o faptă prevăzută de Codul penal.

7. O faptă este comisă cu vinovăție când aceasta este reprezentată de:
 - a) intenție directă și indirectă;
 - b) intenție și culpă;
 - c) intenție, culpă și intenție depășită.

8. Intenția indirectă și praeterintenția se aseamănă prin faptul că:

- a) ambele reprezintă forme mixte de vinovăție;
- b) în cazul ambelor rezultatul produs nu este urmărit;
- c) la amândouă făptuitorul poate acționa cu intenție directă.

9. Intenția directă se caracterizează prin aspectul că:

- a) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și îl urmărește prin comiterea faptei;
- b) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și, deși nu îl urmărește, acceptă fără temei că acesta nu se va produce;
- c) făptuitorul prevede un anumit rezultat și, deși nu îl urmărește, acesta se produce într-o formă agravată.

10. În ceea ce privește intenția indirectă:

- a) făptuitorul prevede rezultatul, nu îl urmărește, dar acceptă eventualitatea producerii lui;
- b) făptuitorul nu prevede rezultatul, nu îl urmărește, deși trebuia și putea să îl prevadă;
- c) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, nu îl urmărește, nu îl acceptă și consideră fără temei că acesta nu se va produce.

11. În cazul culpei cu prevedere:

- a) făptuitorul prevede rezultatul, rezultat pe care nu îl urmărește, dar acceptă eventualitatea producerii lui;
- b) făptuitorul prevede rezultatul activității sale, nu îl urmărește și nu îl acceptă, dar consideră fără temei că acesta nu se va produce;
- c) făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să îl prevadă.

12. În cazul culpei fără prevedere:

- a) făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale, deși putea și trebuia să îl prevadă;
- b) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, nu îl urmărește, dar acceptă eventualitatea producerii lui;
- c) făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale, nu îl urmărește, dar acesta se produce într-o variantă agravată.

13. Praeterintenția:

- a) există în cazul în care fapta se comite cu intenție directă sau indirectă, iar rezultatul mai grav i se impută făptuitorului din culpă;
- b) se caracterizează prin faptul că activitatea infracțională se comite cu intenție directă, iar rezultatul mai grav se produce din culpă;
- c) există în cazul în care fapta se comite cu intenție sau din culpă, iar rezultatul mai grav i se impută făptuitorului din culpă.

14. În sensul legii penale, prin infracțiune, înțelegem:

- a) orice faptă care este prevăzută de Codul penal;
- b) îndeplinirea cumulativă a trăsăturilor obligatorii (vinovăție, caracter nejustificat, imputabilitate, prevederea în legea penală);
- c) orice faptă cuprinsă în Codul penal comisă cu vinovăție.

15. Conținutul juridic al unei infracțiuni:

- a) este același cu conținutul constitutiv al unei infracțiuni;
- b) nu este același cu conținutul constitutiv al unei infracțiuni;
- c) poate fi același cu conținutul constitutiv al unei infracțiuni.

16. La infracțiunile de rezultat:

- a) nu există obiect material;
- b) există obiect material;
- c) fapta se comite numai din culpă.

17. Reprezintă condiții pentru răspunderea penală a persoanelor juridice:

- a) forma de vinovăție cu care se comit faptele prevăzute de legea penală este întotdeauna intenția directă;
- b) nu pot fi trase la răspundere penală în eventualitatea în care persoana fizică care a contribuit la comiterea faptei, nu răspunde penal;
- c) răspund din punct de vedere penal și instituțiile publice care desfășoară o activitate ce poate face obiectul domeniului privat.

18. Responsabilitatea se prezumă începând cu vârsta de:

- a) 18 ani;
- b) 16 ani;
- c) 14 ani.

19. Subiectul pasiv al unei infracțiuni:

- a) poate lipsi în anumite situații;
- b) nu poate lipsi din conținutul juridic al unei infracțiuni;
- c) este întotdeauna același cu persoana păgubită.

20. Elementul material al laturii obiective:

- a) se poate prezenta doar sub forma unei acțiuni;
- b) poate apărea în conținutul faptei doar într-o variantă unică întotdeauna;
- c) desemnează actul de conduită interzis prin intermediul normei de incriminare.

21. Legătura de cauzalitate între acțiune/inacțiune și urmarea imediată:

- a) trebuie stabilită la orice infracțiune;
- b) în cazul infracțiunilor de pericol aceasta rezultă implicit din faptă;
- c) nu trebuie stabilită la infracțiunile materiale.

22. Obiectul juridic al infracțiunii îl constituie:

- a) o valoare socială ocrotită de legea penală;
- b) o faptă materială;
- c) un bun material.

23. Pentru sancționarea concursului formal, la pedeapsa cea mai grea:

- a) se poate aplica un spor fix;
- b) se aplică întotdeauna un spor de 1/3 din totalul celorlalte pedepse;

c) se poate aplica un spor variabil.

24. Cauzele justificative produc efecte:

- a) numai in rem;
- b) numai in personam;
- c) atât in rem, cât și in personam.

25. Instigarea la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală se realizează:

- a) atât cu intenție, cât și din culpă;
- b) cu orice formă și modalitate a vinovăției;
- c) numai cu intenție.

26. Recidiva postcondamnatore se sancționează:

- a) prin cumularea aritmetică a restului de pedeapsă rămas neexecutat la data săvârșirii noii infracțiuni, cu pedeapsa stabilită pentru aceasta din urmă;
- b) într-o singură etapă, prin aplicarea unui spor de 2 ani;
- c) prin cumularea aritmetică a restului de pedeapsă rămas neexecutat la data săvârșirii noii infracțiuni, cu pedeapsa stabilită pentru aceasta din urmă și aplicarea unui spor de 3 ani.

27. Termenul de prescripție al răspunderii penale:

- a) curge de la sesizarea organelor judiciare;
- b) curge de la data prinderii făptuitorului;
- c) curge de la data comiterii faptei.

28. Tentativa nu este posibilă în cazul faptelor:

- a) din culpă;
- b) continue;
- c) complexe.

29. Complice este persoana care săvârșește fapta prevăzută de legea penală cu vinovăția sub forma:

- a) culpei;
- b) intenției;
- c) praeterintenției.

30. Circumstanțele reale:

- a) se răsfrâng asupra participanților în toate cazurile;
- b) se răsfrâng asupra participanților, în măsura în care aceștia le-au cunoscut;
- c) nu se răsfrâng asupra participanților, dacă aceștia aveau obligația de a le prevedea și nu le-au prevăzut.

31. Mobilul:

- a) este considerat a fi un indiciu de normalitate psihică a făptuitorului, atunci când se constată la comiterea unei infracțiuni;
- b) trebuie să existe întotdeauna pentru ca fapta să fie infracțiune;
- c) nu poate să apară ca element circumstanțial în conținutul calificat al unei infracțiuni.

32. Fapta comisă din culpă:
a) este infracțiune numai dacă legea prevede în mod expres aceasta;
b) este infracțiune chiar dacă legea nu prevede expres aceasta, dar fapta constă într-o acțiune;
c) este infracțiune chiar dacă legea nu prevede expres aceasta, dar fapta constă într-o inacțiune.

33. Scopul infracțiunii:
a) este prevăzut doar în cazul faptelor comise cu intenție indirectă;
b) nu trebuie atins pentru consumarea faptei;
c) este prevăzut doar în cazul faptelor comise cu intenție directă.

34. În cazul intenției indirecte, făptuitorul prevede:
a) numai o singură urmare;
b) cel mult două urmări;
c) cel puțin două urmări.

35. Latura obiectivă cuprinde:
a) raportul de cauzalitate, vinovăția și urmarea imediată;
b) elementul material, raportul de cauzalitate și urmarea imediată;
c) elementul material, mobilul și urmarea imediată.

36. Reprezintă cauză justificativă:
a) legitima apărare;
b) eroarea de fapt;
c) cazul fortuit.

37. În cazul legitimei apărări:
a) apărarea este justificată numai dacă atacul este susceptibil de a produce un pericol grav;
b) excesul de apărare este asimilat legitimei apărări;
c) nu se poate reține prezumția de legitimă apărare dacă fapta este comisă pentru a respinge pătrunderea într-un loc împrejmuit care nu ține de o locuință.

38. Reprezintă o cauză de neimputabilitate:
a) amnistia;
b) constrângerea fizică;
c) grațierea.

39. Apărarea din structura legitimei apărări:
a) înlătură răspunderea civilă pentru prejudiciul cauzat atacatorului de cel care se apără;
b) nu înlătură răspunderea civilă pentru prejudiciul cauzat atacatorului de cel care se apără;
c) înlătură răspunderea penală a celui care se apără pentru fapta comisă.

40. Pentru reținerea legitimei apărări prezumate:
a) este necesar ca locurile împrejmuite să țină de o locuință, încăpere sau dependință;
b) nu este necesar ca locurile împrejmuite să țină de o locuință, încăpere sau dependință;
c) pătrunderea în timpul nopții în spațiile protejate trebuie să fie săvârșită prin violență, violenție, efracție sau prin alte asemenea mijloace.

41. Excesul justificat reprezintă:
a) o cauză care înlătură răspunderea penală;
b) o cauză care înlătură caracterul penal al faptei;
c) o circumstanță atenuantă.

42. Pericolul din structura stării de necesitate trebuie să fie:
a) actual și iminent;
b) actual sau iminent;
c) necesar.

43. Autorizarea legii poate fi invocată drept cauză justificativă:
a) numai de o persoană fizică;
b) numai de o persoană juridică;
c) atât de o persoană fizică cât și de către o persoană juridică.

44. Constrângerea fizică:
a) poate proveni numai de la o persoană fizică;
b) doar de la o persoană juridică;
c) dintr-o cauză fortuită.

45. În cazul constrângerii morale, răul cu care se amenință trebuie:
a) să fie iminent și eventual;
b) să privească doar persoana făptuitorului;
c) să fie inevitabil.

46. Cazul fortuit:
a) produce efecte in rem;
b) produce efecte in personam;
c) înlătură întotdeauna răspunderea civilă.

47. Fapta comisă în stare de necesitate:
a) este infracțiune, dar nu se pedepsește;
b) este infracțiune și se pedepsește;
c) nu este infracțiune, deoarece nu este săvârșită cu vinovăție.

48. În cazul erorii:
a) făptuitorul are capacitate psiho-fizică;
b) făptuitorul este supus constrângerii fizice;
c) făptuitorul este supus constrângerii morale.

49. Intoxicația poate fi:

- a) doar circumstanță atenuantă;
- b) doar circumstanță agravantă;
- c) circumstanță atenuantă sau agravantă, după caz.

50. Intoxicația voluntară completă:

- a) constituie întotdeauna o circumstanță agravantă;
- b) poate constitui o circumstanță atenuantă;
- c) reprezintă întotdeauna o circumstanță atenuantă.

51. Dacă în conținutul infracțiunii, timpul în care se săvârșește fapta, reprezintă o condiție esențială, nerealizarea acesteia:

- a) face ca fapta să nu se realizeze în variantă calificată;
- b) face ca fapta să nu fie infracțiune;
- c) nu influențează existența infracțiunii.

52. Obiectul juridic al infracțiunii este reprezentat de:

- a) o valoare socială ocrotită de legea penală;
- b) o faptă materială;
- c) mijlocul prin care a fost vătămată valoarea socială.

53. Când în lege pentru infracțiunea comisă sunt prevăzute pedepse alternative, tentativa la o asemenea infracțiune se sancționează cu pedeapsa:

- a) mai ușoară, cuprinsă între limitele ei speciale;
- b) mai gravă ale cărei limite se reduc la jumătate;
- c) aleasă dintre cele alternative ale cărei limite se reduc la jumătate.

54. Complicele contribuie la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către autor prin:

- a) promisiunea făcută după comiterea infracțiunii că va tăinui bunurile provenite din aceasta;
- b) promisiunea făcută în timpul comiterii faptei că îl va proteja pe infractor;
- c) sprijinul acordat din culpă autorului.

55. În eventualitatea în care actele comise până în momentul desistării sau împiedicării producerii rezultatului constituie o altă infracțiune:

- a) nu se pedepsesc;
- b) se pedepsesc ca tentativă la infracțiunea de la care s-a desistat autorul;
- c) se aplică pedeapsa pentru acea infracțiune.

56. Concursul real de infracțiuni se caracterizează prin:

- a) comiterea mai multor infracțiuni prin mai multe acțiuni sau inacțiuni;
- b) comiterea mai multor infracțiuni de natură diferită, prin intermediul unei singure acțiuni sau inacțiuni;
- c) comiterea mai multor infracțiuni de aceeași natură, printr-o singură acțiune sau inacțiune.

57. În stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de condamnările suferite pentru:

- a) faptele comise cu intenție indirectă;
- b) infracțiunile comise din culpă cu previziune;
- c) infracțiunile comise cu praeterintenție.

58. Pedepsele complementare stabilite pe lângă pedepsele principale, în cazul concursului de infracțiuni, se aplică pe lângă pedeapsa rezultantă:

- a) toate dacă sunt de natură diferită;
- b) toate dacă sunt de aceeași natură și cu același conținut;
- c) doar dacă au fost stabilite pe lângă pedeapsa cea mai grea.

59. Participația penală este improprie când:

- a) instigatorul acționează din culpă iar autorul fără a avea vinovăție;
- b) instigatorul acționează cu intenție, iar autorul din culpă fără prevedere;
- c) complicele acționează fără vinovăție, iar autorul comite fapta din culpă.

60. Pedeapsa în cazul infracțiunii complexe se aplică:

- a) între limitele speciale prevăzute de lege pentru acea infracțiune crescute cu 1/3;
- b) între limitele speciale prevăzute de lege pentru acea infracțiune;
- c) între limitele speciale prevăzute de lege pentru acea infracțiune, dar maximul special se poate majora cu cel mult 2 ani.

61. Reprezintă circumstanțe atenuante legale:

- a) tentativa;
- b) împiedicarea producerii rezultatului;
- c) depășirea limitelor stării de necesitate.

62. În cazul unei condamnări la o pedeapsă cu închisoarea de 6 luni reabilitarea de drept intervine după executarea acesteia dacă, în termen de 3 ani persoana condamnată:

- a) nu a mai comis o infracțiune intenționată;
- b) nu a mai comis o altă infracțiune;
- c) nu a mai suferit o altă condamnare.

63. Bunurile ce au fost dobândite ca urmare a săvârșirii unei fapte prevăzute de legea penală sunt supuse confiscării speciale:

- a) mereu fără nicio restricție;
- b) chiar dacă prin valorificare ar putea ajuta la despăgubirea persoanei vătămate;
- c) doar dacă nu sunt restituite persoanei vătămate.

64. Internarea medicală se poate lua:

- a) chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă;
- b) doar dacă însoțește pedeapsa închisorii de cel puțin 1 an;
- c) doar dacă însoțește o pedeapsă.

65. Grațierea:

- a) nu are efecte asupra pedepselor principale;

- b) nu are efecte asupra măsurilor de siguranță;
- c) înlătură răspunderea penală.

66. Actele de pregătire pentru comiterea unei infracțiuni:

- a) sunt mereu comise cu intenție;
- b) pot fi comise din culpă fără previziune;
- c) pot comise cu praeterintenție.

67. Actele de pregătire:

- a) pot fi ilicite;
- b) sunt doar licite;
- c) nu pot fi ilicite.

68. Tentativa idonee poate fi comisă:

- a) din culpă;
- b) numai cu intenție directă;
- c) cu intenție directă sau indirectă.

69. Pedepșa pentru comiterea de către o persoană fizică a unei tentative la o infracțiune pe care legea penală o sancționează doar cu detențiunea pe viață este închisoarea de la:

- a) 10 la 20 ani;
- b) 10 la 25 ani;
- c) 15 la 25 ani.

70. Pentru sancționarea tentativei, legiuitorul a prevăzut reducerea la jumătate a limitelor:

- a) pedepselor cu închisoarea;
- b) măsurilor educative privative de libertate;
- c) pedepselor accesorii.

71. Desistarea:

- a) este o cauză justificativă;
- b) este o cauză de nepedepsire personală;
- c) produce efecte similare amnistiei.

72. Desistarea:

- a) trebuie să intervină înainte de descoperirea faptei;
- b) poate interveni și după descoperirea faptei;
- c) nu are importanță momentul în care intervine.

73. Împiedicarea producerii rezultatului:

- a) reprezintă o cauză de nepedepsire;
- b) semnifică o cauză care înlătură caracterul penal al faptei;
- c) reprezintă o cauză care înlătură răspunderea penală.

74. Nu există tentativă atunci când:

- a) intenția de a săvârși infracțiunea a fost pusă în executare, dar consumarea faptei nu a avut loc;
- b) intenția de a săvârși infracțiunea a fost pusă în executare dar executarea a fost întreruptă de către victimă;
- c) intenția de a săvârși infracțiunea a fost pusă în executare dar imposibilitatea de consumare a infracțiunii a fost consecința modului de concepere a faptei.

75. Următoarele împrejurări reprezintă circumstanțe atenuante legale:

- a) depășirea limitelor legitimei apărări;
- b) depășirea limitelor iresponsabilității;
- c) excesul neimputabil.

76. În ceea ce privește tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni, legiuitorul penal român a adoptat:

- a) sistemul absorbției, întotdeauna;
- b) cumulului aritmetic, întotdeauna;
- c) cumulului juridic, de regulă.

77. În cazul unei infracțiuni complexe, aceasta se sancționează cu:

- a) pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune;
- b) pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune la care se adaugă un spor de până la 3 ani;
- c) pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune la care se poate adaugă un spor de până la 3 ani.

78. Amenda ca sancțiune pentru o infracțiune continuată:

- a) poate fi sporită cu cel mult $1/3$;
- b) nu poate fi sporită;
- c) poate fi sporită cu cel mult $1/4$.

79. În cazul în care după ce a fost condamnat definitiv pentru comiterea unei infracțiuni continuate, se descoperă acte ce intră în conținutul aceleiași fapte, instanța:

- a) poate aplica o pedeapsă mai blândă decât cea pronunțată inițial;
- b) aplică un spor obligatoriu de $1/3$;
- c) nu poate pronunța o pedeapsă mai blândă decât cea pronunțată inițial.

80. Concursul formal de infracțiuni se caracterizează prin faptul că:

- a) se comite numai din culpă;
- b) se comite obligatoriu de mai multe persoane;
- c) activitatea infracțională datorită împrejurărilor în care a fost comisă, realizează conținutul mai multor infracțiuni.

81. În cazul săvârșirii a trei infracțiuni concurente pentru care s-au aplicat pedepse de 10 ani, detențiunea pe viață și 1000 lei amendă, pedeapsa principală va fi:

- a) detențiunea pe viață;

- b) detențiunea pe viață și 1000 lei amendă;
- c) 10 ani la care se va adăuga amenda de 1000 lei.

82. În cazul săvârșirii a trei infracțiuni concurente pentru care s-au aplicat pedepse de 10 ani, 7 ani și 8 ani închisoare, pedeapsa principală va fi:

- a) 25 ani;
- b) 15 ani;
- c) 10 ani.

83. În cazul comiterii a 5 infracțiuni concurente pentru care s-au aplicat pedepse de 10 ani, 6 ani, 2 ani, 7 ani, 3 ani, pedeapsa principală va fi:

- a) 26 ani;
- b) 30 ani;
- c) 16 ani.

84. Concursul cu conexitate etiologică:

- a) presupune faptul că o infracțiune este comisă pentru a înlesni comiterea altei infracțiuni;
- b) presupune faptul că o infracțiune este comisă pentru a acoperi comiterea altei infracțiuni;
- c) nu presupune o legătură specială între infracțiuni.

85. În ceea ce privește concursul de infracțiuni, dacă pedepsele complementare:

- a) sunt de aceeași natură, dar cu un conținut diferit, se va aplica cea mai grea;
- b) sunt de aceeași natură și cu același conținut, se vor aplica toate;
- c) sunt de natură diferită, se vor aplica toate.

86. Pentru existența pluralității constituite, este necesar să existe:

- a) o grupare de cel puțin două persoane;
- b) o grupare de cel puțin cinci persoane;
- c) o structură ierarhică.

87. Se află în legitimă apărare, sau se prezumă a fi în legitimă apărare:

- a) cel care săvârșește fapta pentru a înlătura un atac material, direct, imediat și injust, care pune în pericol persoana altuia, iar apărarea este proporțională cu gravitatea atacului;
- b) cel care comite fapta pentru a salva de la un pericol imediat și care nu putea fi înlăturat altfel, viața altei persoane;
- c) cel care comite fapta pentru a respinge pătrunderea în locuința sa a unor lucrători de poliție care aveau mandat de percheziție.

88. În baza aceleiași rezoluții infracționale, timp de o săptămână, în fiecare noapte inculpatul a sustras mai multe obiecte din reședința aceleiași persoane. Anterior săvârșirii acestei fapte inculpatul a fost condamnat definitiv la 1 an închisoare pentru o infracțiune intenționată. În speță:

- a) se vor aplica dispozițiile privind recidiva;
- b) se vor aplica dispozițiile privind infracțiunea continuată;

c) se vor aplica dispozițiile privind concursul de infracțiuni.

89. A îl convinge pe B să îl omoare pe C. Văzând că B nu reușește, îl imobilizează pe C iar B îi aplică o lovitură ce provoacă decesul victimei C:

- a) A este instigator la omor, iar B autor;
- b) A coautor la omor;
- c) A complice la omor.

90. Executarea pedepsei complementare de interzicere a exercitării unor drepturi:

- a) începe de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la pedeapsa cu amenda;
- b) începe după executarea pedepsei cu amenda;
- c) nu poate însoți pedeapsa cu amenda.

91. Următoarele împrejurări pot reprezenta circumstanțe agravante:

- a) săvârșirea infracțiunii prin cruzimi;
- b) săvârșirea infracțiunii prin violențe asupra afinelor;
- c) săvârșirea infracțiunii prin violențe asupra membrilor de familie.

92. Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă sunt întrunite următoarele condiții:

- a) pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani;
- b) pedeapsa aplicată este numai amenda;
- c) pedeapsa aplicată a fost inițial amânată și ulterior amânarea a fost revocată.

93. Amnistia:

- a) nu are efecte asupra drepturilor persoanei vătămate;
- b) are efecte asupra măsurilor de siguranță;
- c) conduce la restituirea amenzii încasate anterior.

94. Nu poate fi prim termen al recidivei:

- a) o infracțiune comisă cu intenție directă;
- b) o infracțiune care a făcut obiectul unei legi de amnistie;
- c) o infracțiune comisă cu intenție indirectă.

95. În cazul pluralității intermediare, sistemul sancționator este:

- a) sistemul absorbției, întotdeauna;
- b) sistemul absorbției, de regulă;
- c) sistemul cumulului juridic, asemenea concursului de infracțiuni.

96. Circumstanțele personale:

- a) nu se răsfrâng asupra celorlalți participanți;
- b) se pot răsfrânge asupra celorlalți participanți;
- c) se răsfrâng mereu asupra celorlalți participanți.

97. Circumstanțele reale:

- a) nu se răsfrâng asupra celorlalți participanți;

- b) se pot răsfrânge asupra celorlalți participanți, dacă le-au cunoscut ori prevăzut;
- c) se răsfrâng întotdeauna asupra celorlalți participanți.

98. Instigatorul:

- a) va fi pedepsit întotdeauna cu aceeași pedeapsă ca și autorul infracțiunii;
- b) acționează întotdeauna cu intenție;
- c) poate acționa din culpă.

99. Limitele de pedeapsă cu care se sancționează complicile:

- a) sunt mai mari decât cele prevăzute pentru instigator;
- b) sunt mai mici decât cele prevăzute pentru coautori;
- c) sunt aceleași cu cele prevăzute pentru autor.

100. Primul termen al recidivei:

- a) poate fi o pedeapsă cu închisoarea de 6 luni;
- b) poate fi o sancțiune cu amenda;
- c) poate fi detențiunea pe viață comutată în pedeapsa cu închisoarea.

101. Termenul de prescripție a executării pedepsei în cazul unor întreruperi repetate va produce efecte dacă:

- a) se împlinește încă o dată;
- b) se împlinește de la ultima întrerupere;
- c) se împlinește de la momentul când a început inițial să curgă.

102. Subiectul pasiv calificat al infracțiunii trebuie să îndeplinească printre altele condițiile:

- a) să aibă calitatea cerută de norma incriminatoare;
- b) să aibă o calificare profesională;
- c) să comită o infracțiune calificată.

103. Fapta persoanei care, după ce victima i-a adresat cuvinte injurioase și l-a amenințat cu cuțitul, i-a smuls acesteia cuțitul din mână și i-a aplicat două lovituri în abdomen provocându-i leziuni care au necesitat 14 zile de îngrijiri medicale pentru vindecare:

- a) este infracțiune;
- b) este comisă în stare de legitimă apărare;
- c) este comisă în condițiile constrângerii fizice.

104. În doctrina penală culpa cu prevedere mai este numită:

- a) ușurință;
- b) neglijență;
- c) culpă simplă.

105. Recidiva în dreptul penal român este:

- a) perpetuă;
- b) temporară;
- c) exclusiv specială.

106. Culpă simplă există când infractorul:

- a) prevede rezultatul faptei sale, dar nu îl acceptă, socotind fără temeii că el nu se va produce;
- b) prevede rezultatul faptei sale și deși nu îl urmărește acceptă posibilitatea producerii lui;
- c) nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să îl prevadă.

107. Tentativa nu este posibilă în cazul:

- a) infracțiunilor omisive;
- b) infracțiunilor comisive;
- c) infracțiunilor de rezultat.

108. Desistarea sau împiedicarea producerii rezultatului reprezintă o cauză de nepedepsire dacă făptuitorul:

- a) acționat din culpă;
- b) a acționat sub imperiul unei constrângeri;
- c) a acționat mai înainte de descoperirea faptei.

109. Promisiunea de a-l favoriza pe făptuitor făcută înainte de comiterea faptei prevăzută de legea penală, dar care nu este îndeplinită:

- a) reprezintă o contribuție tipică complicelui;
- b) reprezintă infracțiunea de favorizare a făptuitorului;
- c) nu constituie o contribuție la comiterea faptei.

110. Legătura de cauzalitate între acțiunea sau inacțiunea și urmarea imediată:

- a) trebuie stabilită în cazul oricărei infracțiuni;
- b) în cazul infracțiunilor de pericol rezultă ex re;
- c) nu trebuie stabilită pentru infracțiunile materiale.

111. Executarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi poate să înceapă:

- a) în perioada executării pedepsei principale privative de libertate;
- b) după ce fapta a fost amnistiată;
- c) după ce pedeapsa cu închisoarea a fost executată.

112. În situația vătămării mai multor persoane prin aceeași faptă pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă:

- a) plângerea prealabilă făcută de una din persoanele vătămate, atrage răspunderea penală doar a persoanei față de care s-a făcut;
- b) este necesară plângerea prealabilă a tuturor persoanelor vătămate pentru a atrage răspunderea penală a participanților;
- c) plângerea penală făcută de una din persoanele vătămate atrage răspunderea penală a tuturor participanților.

113. Autor este persoana care:

- a) săvârșește fapta prevăzută de legea penală;
- b) determină o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală;

c) ajută în orice mod pentru consumarea unei infracțiuni.

114. Sustragerea unui bun care se află pus legal sub sechestru se comite cu:

- a) intenție;
- b) culpă;
- c) praterintenție.

115. X a pătruns prin efracție în casa persoanei vătămate Y pentru a sustrage un obiect. Declanșându-se sistemul de alarmă, agenții de pază au intervenit, l-au imobilizat și l-au predat poliției. În speță vor fi incidente dispozițiile privind:

- a) tentativa;
- b) desistarea;
- c) împiedicarea producerii rezultatului.

116. Aplicarea unei pedepse în cazul unei tentative la săvârșirea unei infracțiuni este condiționată de existența:

- a) unei pedepse cu închisoarea mai mare de 3 ani;
- b) existența unei norme imperative care să prevadă sancționarea tentativei;
- c) unei pedepse cu amenda alternativ cu închisoarea.

117. Instigatorul și complicele la o infracțiune comisă cu intenție de către autor:

- a) se sancționează cu aceeași pedeapsă prevăzută pentru autor;
- b) se sancționează cu aceeași pedeapsă prevăzută pentru autor ale cărei limite se reduc însă la jumătate;
- c) se sancționează cu pedeapsa prevăzută pentru autor, însă se va ține seama de contribuția fiecăruia la consumarea faptei.

118. Minorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile privind:

- a) pedepsele complementare;
- b) arestul preventiv;
- c) reținerea.

119. Este considerată stare de atenuare:

- a) provocarea;
- b) tentativa;
- c) depășirea legitimei apărări.

120. Este considerată stare de atenuare:

- a) excesul scuzabil;
- b) minoritatea;
- c) conduita bună înainte de săvârșirea faptei.

121. Reprezintă circumstanțe atenuante judiciare:

- a) provocarea și depășirea limitelor stării de necesitate;
- b) tentativa și minoritatea;

c) atitudinea sinceră după comiterea faptei și stăruința sinceră depusă de infractor pentru a repara paguba produsă.

122. Reprezintă stări de agravare:

- a) recidiva;
- b) circumstanțele agravante legale;
- c) circumstanțele agravante judiciare.

123. Constituie circumstanțe agravante legale următoarele ipoteze:

- a) comiterea faptei prin violențe asupra membrilor de familie;
- b) comiterea faptei prin violențe asupra soțului;
- c) comiterea faptei pentru motive legate de apartenență politică.

124. Pentru a se dispune revocarea obligatorie a suspendării condiționate a pedepsei, noua faptă trebuie comisă:

- a) din culpă cu prevedere;
- b) nu are importanță forma de vinovăție;
- c) cu intenție.

125. Măsura educativă a asistării zilnice în cazul minorului:

- a) se dispune de către Serviciul de Probațiune;
- b) poate fi luată pe o perioadă cuprinsă între 3 luni și 6 luni;
- c) este însoțită obligatoriu de o pedeapsă complementară.

126. Măsura educativă a consemnării la sfârșit de săptămână:

- a) poate fi luată și împotriva minorului care la data comiterii faptei nu avea 14 ani împliniți;
- b) este o măsură privativă de libertate;
- c) constă în obligația impusă minorului de a nu părăsi domiciliul sâmbăta și duminica, pe o perioadă cuprinsă între 4 și 12 săptămâni.

127. Internarea într-un centru educativ:

- a) poate fi dispusă dacă infracțiunea este sancționată cu o pedeapsă mai mare de 5 ani închisoare;
- b) poate fi dispusă dacă infracțiunea este sancționată cu o pedeapsă mai mare de 2 ani închisoare;
- c) poate fi dispusă dacă infracțiunea este sancționată cu detențiunea pe viață.

128. X avea la data comiterii faptei vârsta de 13 ani și 11 luni. Prin urmare:

- a) acesta poate fi tras la răspundere penală dacă se dovedește că a comis fapta cu discernământ;
- b) acesta va fi tras la răspundere penală;
- c) nu poate fi tras la răspundere penală.

129. Măsura de siguranță a tratamentului medical:

- a) se i-a pe o perioadă determinată;

- b) nu poate fi înlocuită cu internarea medicală;
- c) se i-a pe o perioadă nedeterminată.

130. Măsurile educative:

- a) reprezintă primul termen al recidivei;
- b) nu atrag interdicții, decăderi sau incapacități;
- c) constituie primul termen al pluralității intermediare.

131. Măsurile educative neprivative de libertate se prescriu într-un termen de:

- a) 1 an de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care au fost luate;
- b) 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care au fost luate;
- c) 3 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care au fost luate.

132. Măsurile educative privative de libertate se prescriu într-un termen:

- a) egal cu durata măsurii;
- b) dublu față de durata măsurii;
- a) egal cu durata măsurii la care se adaugă 1 an.

133. Termenul de prescripție al amenzii aplicate persoanei juridice:

- a) este de 5 ani;
- b) nu se prescrie;
- c) este de 3 ani.

134. În cazul amnistiei:

- a) amenda încasată anterior adoptării legii amnistiei, se restituie;
- b) nu are efecte asupra măsurilor de siguranță;
- c) are efecte drepturilor persoanei vătămate.

135. În cazul unui minor cu vârsta de 15 ani și 6 luni care comite o infracțiune:

- a) i se poate aplica detențiunea pe viață;
- b) i se poate aplica o amendă;
- c) de regulă, se i-a o măsură educativă neprivativă de libertate.

136. În situația persoanei fizice sunt imprescriptibile:

- a) măsurile de siguranță;
- b) pedeapsa cu detențiunea pe viață;
- c) pedeapsa cu amenda.

137. Împăcarea părților este prevăzută de lege:

- a) la toate infracțiunile pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;
- b) la toate infracțiunile pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă, cu excepții;
- c) la toate infracțiunile pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă, fără excepții.

138. Măsura de siguranță a interzicerii ocupării unei funcții sau exercitării unei profesii:
a) poate fi dispusă numai față de o persoană care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală;

b) poate fi dispusă numai față de o persoană care a săvârșit o infracțiune pedepsită cu închisoarea sau amenda;

c) poate fi revocată la cerere.

139. Măsurile de siguranță:

a) pot fi dispuse numai pe o perioadă nedeterminată;

b) pot fi luate pe o perioadă determinată;

c) nu pot fi luate dacă persoanei respective nu i se aplică o pedeapsă.

140. Iresponsabilitatea presupune:

a) doar incapacitatea psihică a persoanei sub raport volitiv;

b) existența acestei stări în momentul comiterii faptei;

c) doar incapacitatea psihică a persoanei sub raport intelectual.

141. Termenul de 3 ani specific reabilitării de drept pentru persoana fizică începe să curgă:

a) din momentul comiterii faptei;

b) din momentul descoperirii faptei de către autorități;

c) din momentul executării sau considerării ca executată a pedepsei cu închisoarea sau amenda.

142. Cursul termenului de prescripție al executării pedepsei cu închisoarea:

a) este același pentru toate pedepsele;

b) se întrerupe prin comiterea unei noi infracțiuni;

c) nu se întrerupe prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

143. Grațierea:

a) înlătură în tot sau în parte executarea pedepsei;

b) produce efecte asupra măsurilor de siguranță;

c) produce efecte asupra pedepselor complementare.

144. Grațierea:

a) poate comuta pedeapsa într-una mai ușoară;

b) produce efecte asupra drepturilor persoanei vătămate;

c) produce efecte asupra măsurilor educative neprivative de libertate, întotdeauna.

145. În cazul amânării aplicării pedepsei:

a) nu poate fi impusă dacă pedeapsa stabilită de către instanță este amenda;

b) nu poate fi impusă dacă pedeapsa stabilită de către instanță pentru un concurs de infracțiuni este închisoarea de 4 ani;

c) poate fi impusă dacă pedeapsa stabilită de către instanță pentru un concurs de infracțiuni este de 1 an și 8 luni închisoare.

146. În cazul amânării aplicării pedepsei:

- a) nu poate fi impusă în niciun caz în ceea ce privește concursul de infracțiuni;
- b) poate fi impusă în anumite condiții și în cazul concursului de infracțiuni;
- c) termenul de supraveghere poate fi cuprins între 2 și 5 ani.

147. În cazul renunțării la aplicarea pedepsei:

- a) poate fi dispusă în cazul unui concurs de infracțiuni chiar dacă faptele ce formează obiectul aceluia concurs sunt sancționate fiecare în parte cu pedepse mai mari de 7 ani închisoare;
- b) poate fi dispusă în cazul unui concurs de infracțiuni chiar dacă faptele ce formează obiectul aceluia concurs sunt sancționate fiecare în parte cu pedepse mai mari de 5 ani închisoare;
- c) nu poate fi dispusă în cazul unei persoane care a mai beneficiat în ultimii 2 ani de o asemenea măsură.

148. Dacă pe parcursul termenului de supraveghere al amânării aplicării pedepsei, persoana respectivă nu își îndeplinește obligațiile impuse de către instanța de judecată:

- a) se va proceda la o reluare a procesului penal împotriva sa;
- b) instanța va revoca amânarea și va dispune aplicarea și executarea pedepsei;
- c) instanța va revoca amânarea și va dispune aplicarea și executarea pedepsei adăugând un spor de 1/3 din aceasta.

149. Prin consecințe deosebit de grave se înțelege:

- a) pagube materiale mai mari de 2.000.000 lei;
- b) pagube materiale mai mari de 3.000.000 lei;
- c) pagube materiale mai mari de 4.000.000 lei.

150. Cererea de reabilitare respinsă pentru neîndeplinirea unor condiții de formă:

- a) poate fi reînviată în termen de 1 an de la constatarea deficiențelor de formă;
- b) poate fi reînviată oricând, dacă sunt corectate deficiențele respective;
- c) poate fi reînviată în termen de 2 ani de la constatarea deficiențelor de formă.

151. În cazul renunțării la aplicarea pedepsei:

a) dacă există un concurs de infracțiuni se va aplica câte un avertisment pentru fiecare faptă;

- b) avertismentul nu este obligatoriu;
- c) avertismentul este obligatoriu.

152. Detențiunea pe viață:

- a) se aplică dacă inculpatul la data condamnării a împlinit 55 ani;
- b) se aplică și minorilor cu vârsta mai mare de 16 ani;
- c) se aplică dacă persoana condamnată are la momentul pronunțării hotărârii de condamnare a împlinit 65 ani.

153. Persoana condamnată la detențiunea pe viață:

- a) poate fi liberată condiționat după ce a executat cel puțin 20 de ani închisoare;
- b) nu poate fi liberată condiționat;
- c) poate fi liberată condiționat după ce a executat cel puțin 30 de ani închisoare.

154. Reprezintă o măsură de siguranță:

- a) confiscarea extinsă;
- b) plasarea sub supraveghere judiciară;
- c) asistarea zilnică.

155. Reprezintă o pedeapsă complementară ce poate fi aplicată persoanei juridice:

- a) afișarea sau publicarea hotărârii de condamnare;
- b) confiscarea specială;
- c) supravegherea.

156. Dacă minorul nu respectă cu rea-credință obligațiile impuse ca urmare a impunerii unei măsuri de siguranță neprivative de libertate:

- a) instanța poate dispune înlocuirea acesteia cu amenda;
- b) instanța nu are alte mijloace legale la îndemână;
- c) instanța poate dispune prelungirea măsurii respective.

157. X minor la data săvârșirii unei fapte sancționată de lege cu pedeapsa închisorii cuprinsă între 2 și 7 ani. Instanța poate aplica măsura educativă privativă de libertate a internării într-un centru de detenție, pe o perioadă cuprinsă între:

- a) 6 luni și 1 an;
- b) 2 ani și 5 ani;
- c) 5 ani și 15 ani.

158. Constituie excepții de la regula prescripției răspunderii penale:

- a) infracțiunile de genocid;
- b) infracțiunea de ucidere din culpă;
- b) infracțiunea de piraterie.

159. Reabilitarea:

- a) are ca efect redobândirea gradului militar pierdut;
- b) înlăturarea măsurilor de siguranță;
- c) încetarea decăderilor și interdicțiilor ce rezultă din condamnare.

160. Retragerea plângerii prealabile poate interveni:

a) până la pronunțarea unei hotărâri definitive, în situațiile în care legea permite acest lucru;

- b) oricând, pe parcursul procesului penal;
- c) până la sesizarea instanței de judecată.

161. Pluralitatea intermediară:

a) are ca regim de calcul al pedepselor contopirea asemenea concursului de infracțiuni;

b) nu se aplică la calcularea pedepsei regimul contopirii, specific concursului de infracțiuni;

c) pedeapsa ce formează primul termen nu este necesară să fie stabilită printr-o hotărâre definitivă.

162. În cazul persoanei fizice:

- a) amenda nu poate fi aplicată pe lângă închisoarea, în cazul unei hotărâri de condamnare;
- b) amenda poate fi aplicată pe lângă închisoarea, în anumite condiții, în cazul unei hotărâri de condamnare;
- c) amenda aplicată nu se prescrie.

163. Pedeapsa complementară luată împotriva unei persoane fizice:

- a) poate avea o durată cuprinsă între 1 lună și 6 luni;
- b) poate avea o durată cuprinsă între 3 luni și 9 luni;
- c) poate avea o durată cuprinsă între 1 an și 5 ani.

164. Degradarea militară:

- a) se înlătură dacă intervine reabilitarea de drept;
- b) are caracter obligatoriu dacă pedeapsa principală este detențiunea pe viață;
- c) are caracter facultativ dacă pedeapsa principală este închisoarea de 20 ani.

165. Degradarea militară:

- a) are caracter facultativ dacă pedeapsa principală este cuprinsă între 5 ani și 10 ani;
- b) are caracter obligatoriu dacă pedeapsa principală este cuprinsă între 1 an și 4 ani;
- c) poate însoți amenda ca pedeapsă principală aplicată condamnatului.

166. În cazul în care se rețin în sarcina unei persoane circumstanțe atenuante, limitele speciale:

- a) se reduc la jumătate;
- b) se reduc cu 1/3;
- c) se reduc cu 1/4.

167. Persoana condamnată la pedeapsa complementară a degradării militare:

- a) pierde gradul militar;
- b) pierde dreptul de a purta uniformă;
- c) pierde gradul militar și dreptul de a purta uniformă.

168. Pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii sau suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii:

- a) se suspendă și executarea pedepselor accesorii;
- b) nu se suspendă executarea pedepselor accesorii;
- c) constituie un capăt de cerere separat care trebuie soluționat de instanța de judecată.

169. Când pedeapsa este detențiunea pe viață, termenul de prescripție a executării pedepsei pentru persoana fizică este:

- a) 25 ani;
- b) 20 ani;
- c) imprescriptibil.

170. Scopul pedepsei pentru persoana juridică poate fi atins dacă:

- a) pedeapsa aplicată este cât mai severă;
- b) pedeapsa este corect individualizată;
- c) pedeapsa principală este însoțită de o pedeapsă complementară.

171. Eroarea de fapt este întotdeauna:

- a) o cauză care justifică comportamentul infracțional;
- b) o cauză personală care ar putea justifica comportamentul infracțional dar care nu are aplicabilitate și la alți făptuitori;
- c) o cauză de agravare avută în vedere la individualizarea pedepsei.

172. Infracțiunea de obicei poate fi comisă:

- a) în forma tentativei;
- b) de către un iresponsabil;
- c) din culpă.

173. Persoana juridică, ca subiect activ al unei infracțiuni:

- a) nu poate săvârși o infracțiune din culpă;
- b) poate săvârși o infracțiune cu praeterintenție;
- c) săvârșește infracțiuni numai cu intenție.

174. Reprezintă cauze care înlătură caracterul penal al faptei operând efecte *in rem*:

- a) minoritatea;
- b) iresponsabilitatea;
- c) cazul fortuit.

175. Sunt considerate forme principale de participație:

- a) coautoratul față de instigare;
- b) instigarea față de coautorat;
- c) complicitatea față de instigare.

176. Sunt forme ale pluralității de infracțiuni:

- a) complicitatea;
- b) coautoratul;
- c) concursul ideal de infracțiuni.

177. Pedeapsa accesorie se execută:

- a) de la data prescrierii executării pedepsei principale;
- b) de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;
- c) de la data executării complete a pedepsei principale.

178. Persoana juridică răspunde penal:

- a) numai dacă fapta este săvârșită în realizarea obiectului de activitate;
- b) numai dacă fapta este săvârșită în numele persoanei juridice;
- c) fără însă a exclude răspunderea persoanei fizice care în orice mod a contribuit la săvârșirea faptei.

179. Față de minorul care a comis mai multe infracțiuni de o gravitate redusă se poate lua:

- a) doar o singură măsură educativă;
- b) mai multe măsuri educative;
- c) o măsură educativă și o pedeapsă.

180. Al doilea termen al recidivei constă în:

- a) săvârșirea unei infracțiuni cu praeterintenție;
- b) săvârșirea unei infracțiuni din culpă;
- c) săvârșirea unei infracțiuni pentru care se prevede doar pedeapsa cu amenda.

181. Când o infracțiune se săvârșește pentru a ascunde comiterea altei infracțiuni, se realizează:

- a) o infracțiune continuată;
- b) un concurs cu conexitate consecvențională;
- c) un concurs real simplu.

182. Beția involuntară completă, datorată unei stări independente de voința făptuitorului:

- a) înlătură caracterul penal al faptei;
- b) nu înlătură răspunderea civilă;
- c) nu înlătură caracterul penal al faptei.

183. Beția voluntară completă:

- a) reprezintă o cauză de nepedepsire;
- b) înlătură răspunderea civilă;
- c) poate constitui o circumstanță agravantă.

184. Grațierea:

- a) poate fi individuală;
- b) este doar colectivă;
- c) produce efecte și cu privire la măsurile administrative dispuse într-o cauză.

185. Dacă cel condamnat se sustrage cu rea-credință de la plata pedepsei cu amenda:

- a) instanța o poate înlocui cu o pedeapsă cu închisoarea;
- b) instanța o poate înlocui cu o pedeapsă complementară;
- c) instanța o poate înlocui cu o pedeapsă accesorie.

186. Limitele generale ale pedepsei cu închisoarea sunt cuprinse între:

- a) 30 de zile și 30 de ani;
- b) 15 zile și 25 ani;
- c) 15 zile și 30 de ani.

187. Când pentru fapta săvârșită și sancționată cu detențiunea pe viață, dacă există circumstanțe atenuante:

- a) se poate aplica pedeapsa cu amenda;
- b) se aplică pedeapsa închisorii de la 10 la 25 ani;

c) se reduc limitele de pedeapsă cu 1/3.

188. X începe a săvârși o infracțiune continuă înainte de a împlini vârsta de 14 ani, infracțiune pe care continuă a o săvârși și după împlinirea vârstei de 14 ani. Prin urmare:

a) X nu poate fi tras la răspundere penală, întrucât la data începerii activității infracționale nu avea 14 ani;

b) X va fi tras la răspundere penală pentru activitatea infracțională ce urmează împlinirii vârstei de 14 ani;

c) X va fi sancționat obligatoriu cu o măsură educativă.

189. Pedeapsa complementară a degradării militare:

a) poate fi dispusă pe lângă o pedeapsă cu amenda;

b) poate fi dispusă pe lângă pedeapsa cu închisoarea de 2 ani;

c) poate fi dispusă pe lângă pedeapsa cu închisoarea de 5 ani.

190. Constituie pedeapsă complementară aplicabilă persoanei juridice:

a) amenda;

b) dizolvarea persoanei juridice;

c) organizarea de licitații proprii.

191. Circumstanțele care privesc fapta prevăzută de legea penală se răsfrâng asupra participanților:

a) în toate cazurile;

b) în măsura în care au fost cunoscute;

c) în măsura în care au fost prevăzute.

192. Grațierea este o cauză care înlătură:

a) executarea pedepsei;

b) răspunderea penală;

c) caracterul penal al faptei.

193. Reabilitarea de drept:

a) nu poate opera în cazul condamnărilor la pedeapsa cu amenda;

b) nu poate opera în cazul persoanelor juridice;

c) poate opera în cazul unei condamnări de de 6 luni închisoare.

194. Reabilitarea :

a) are ca principală urmare, repunerea în situația anterioară a persoanei condamnate;

b) nu produce efecte asupra condamnărilor pronunțate în străinătate;

c) se poate dispune cu privire la toate condamnățile suferite de către o persoană.

195. Amnistia poate fi dispusă:

a) de Ministrul Justiției;

b) de Procurorul General al României;

c) de Parlament.

196. Sunt imprescriptibile:

- a) detențiunea pe viață;
- b) măsurile de siguranță;
- c) amenzile

197. X îl determină pe Y să săvârșească o infracțiune de tâlhărie, dar cel din urmă comite o infracțiune de furt X :

- a) nu răspunde penal;
- b) va răspunde pentru instigare la tâlhărie;
- c) va răspunde pentru instigare la furt.

198. Detențiunea pe viață:

- a) se prescrie în 10 ani de la data pronunțării hotărârii de condamnare;
- b) are avantajul că poate fi retrasă în caz de eroare judiciară;
- c) poate fi aplicată infractorului care, la data pronunțării hotărârii de condamnare, a împlinit vârsta de 67 de ani, dacă legea o prevede pentru infracțiunea săvârșită.

199. Constituie circumstanțe atenuante judiciare:

- a) tentativa;
- b) atitudinea sinceră a infractorului după săvârșirea faptei și stăruința depusă de către infractor pentru a repara paguba pricinuită;
- c) minoritatea.

200. Este considerată stare de atenuare:

- a) minoritatea;
- b) excesul scuzabil;
- c) conduita bună a infractorului înainte de săvârșirea faptei.

201. Prin unitate legală de infracțiune se înțelege:

- a) infracțiunea continuă și infracțiunea continuată;
- b) infracțiunea progresivă și infracțiunea de obicei;
- c) infracțiunea deviată și infracțiunea complexă.

202. Prin unitate naturală de infracțiune se înțelege:

- a) infracțiunea continuă și infracțiunea continuată;
- b) infracțiunea simplă și infracțiunea deviată;
- c) infracțiunea complexă și infracțiunea progresivă.

203. Desistarea își produce efectele:

- a) chiar dacă întreruperea executării este determinată de o constrângere morală;
- b) în cazul infracțiunilor săvârșite cu intenție repentină;
- c) chiar dacă nu are caracter voluntar.

204. Împiedicarea producerii rezultatului:

- a) trebuie să fie consecința acțiunii din proprie inițiativă a făptuitorului;
- b) este echivalentă cu restituirea bunurilor sustrate;

c) poate avea loc și după descoperirea faptei.

205. Împiedicarea producerii rezultatului reprezintă:

- a) o cauză de nepedepsire;
- b) o cauză care înlătură răspunderea penală;
- c) o cauză care înlătură caracterul penal al faptei.

206. Tentativa este posibilă:

- a) la o faptă prevăzută de legea penală săvârșită cu praeterintenție;
- b) la o faptă prevăzută de legea penală săvârșită din culpă;
- c) la o faptă prevăzută de legea penală săvârșită cu intenție indirectă.

207. Sunt considerate forme principale de participație:

- a) coautoratul față de instigare;
- b) instigarea față de coautorat;
- c) complicitatea față de instigare.

208. Subiectul activ al infracțiunii poate fi:

- a) numai o persoană fizică;
- b) un minor;
- c) orice persoană juridică.

209. Lipsa unui mobil al făptuitorului în săvârșirea faptei prevăzută de legea penală:

- a) înlătură caracterul penal al faptei;
- b) reprezintă o cauză de impunitate;
- c) reprezintă un indiciu de anormalitate psihică a infractorului.

210. Reprezintă cauze care înlătură caracterul penal al faptei operând efecte *in personam*:

- a) minoritatea;
- b) cazul fortuit;
- c) starea de necesitate.

211. Reprezintă cauze care înlătură caracterul penal al faptei operând efecte *in rem*:

- a) minoritatea;
- b) iresponsabilitatea;
- c) cazul fortuit.

212. Beția poate fi:

- a) doar cauza care înlătură caracterul penal al faptei;
- b) doar circumstanță agravantă;
- c) circumstanță atenuantă sau agravantă, după caz.

213. În cazul stării de necesitate:

- a) este înlăturată răspunderea civilă în toate cazurile;
- b) este înlăturată răspunderea civilă doar când prejudiciul reprezintă rezultatul acțiunii făptuitorului;

c) este înlăturată răspunderea civilă când pericolul s-a produs prin fapta persoanei vătămate.

214. Fapta săvârșită în stare de necesitate:

- a) este infracțiune, dar nu se pedepsește;
- b) este infracțiune, dar nu se pedepsește deoarece nu este săvârșită cu vinovăție;
- c) nu este infracțiune deoarece nu este săvârșită cu vinovăție.

215. Subiectul pasiv al infracțiunii:

- a) este întotdeauna persoana prejudiciată prin infracțiune;
- b) poate lipsi în cazul unor infracțiuni;
- c) este întotdeauna titularul valorii juridice protejate.

216. Spre deosebire de intenția indirectă, în cazul culpei cu prevedere infractorul:

- a) acceptă urmarea eventuală a faptei;
- b) consideră, în mod neîntemeiat, că poate preveni urmarea eventuală a faptei;
- c) prevede urmarea eventuală a faptei.

217. Subiectul pasiv al infracțiunii:

- a) poate lipsi la unele infracțiuni formale;
- b) există în cazul oricărei infracțiuni;
- c) este orice persoană care a suferit, direct sau indirect, un prejudiciu în urma săvârșirii infracțiunii.

218. Poate constitui prim termen al recidivei:

- a) hotărârea definitivă de condamnare la pedeapsa de 6 luni închisoare pentru o infracțiune comisă cu intenție;
- b) hotărârea definitivă de condamnare la 1 an închisoare pentru o infracțiune comisă cu praeterintenție;
- c) hotărârea definitivă de condamnare la 2 ani închisoare pentru o infracțiune comisă din culpă.

219. Dacă infracțiunea continuată a început să fie comisă mai înainte de vârsta de 18 ani și a continuat și după aceea, infractorul:

- a) nu răspunde penal;
- b) răspunde penal ca minor;
- c) răspunde penal ca major.

220. Constituie forme ale unității naturale de infracțiune:

- a) infracțiunea continuată, progresivă, de obicei, complexă;
- b) infracțiunea simplă, de obicei, progresivă;
- c) infracțiunea deviată, continuă, simplă.

221. Tentativa este proprie:

- a) când constă în punerea în executare a hotărârii de a săvârși infracțiunea, executare care se întrerupe iar rezultatul nu se produce;

b) când producerea rezultatului socialmente periculos nu a fost posibilă datorită insuficienței sau defectuoșității mijloacelor folosite;

c) atunci când mijloacele folosite de făptuitor pentru săvârșirea infracțiunii sunt apte să producă rezultatul socialmente periculos.

222. Infracțiunea continuată:

a) prin intermediul unei singure acțiuni ce realizează conținutul mai multor infracțiuni;

b) prin intermediul mai multor acte de executare;

c) prin intermediul unei singure acțiuni ce durează în timp.

223. Măsura de siguranță a interzicerii unei funcții sau profesii:

a) se dispune pe o perioadă determinată;

b) se poate dispune doar dacă instanța a stabilit pedeapsa închisorii de cel puțin un an pentru infracțiunea respectivă;

c) poate fi revocată.

224. Poate exista starea de legitimă apărare dacă:

a) atacul este îndreptat împotriva unui bun al celui care ripostează;

b) atacul este realizat prin violențe verbale;

c) atacul este indirect, imediat și injust.

225. În cazul concursului cu conexitate etiologică, infracțiunile se săvârșesc:

a) ambele cu intenție;

b) ambele din culpă;

c) una din culpă, cealaltă cu intenție.

226. Infracțiunea progresivă:

a) este o formă a unității naturale de infracțiune;

b) se poate comite numai cu praeterintenție;

c) se sancționează potrivit încadrării juridice atrase de rezultatul cel mai grav produs.

227. Când în urma acțiunii de determinare, săvârșită asupra autorului, nu s-a reușit ca acesta să i-a hotărârea de a comite o infracțiune:

a) nu se realizează o formă de participație penală;

b) se realizează o instigare improprie;

c) se realizează o instigare urmată de desistarea autorului.

228. Autoratul ca formă a participației penale presupune săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală:

a) de doi complici;

b) de doi instigatori;

c) de un autor ajutat de un complice.

229. Instigatorul nu va fi tras la răspundere penală dacă autorul:

a) nu săvârșește o tentativă pedepsibilă;

b) săvârșește o infracțiune mai gravă decât cea la care a fost instigat;

c) comite o infracțiune din culpă.

230. Infracțiunea de obicei poate fi comisă:

- a) în forma tentativei;
- b) de către un iresponsabil;
- c) din culpă.

231. În cazul concursului cu conexitate consecvențională:

- a) infracțiunea efect poate fi comisă cu intenție sau din culpă;
- b) infracțiunea cauză poate fi săvârșită cu intenție sau din culpă;
- c) hotărârea de a săvârși infracțiunea efect este luată concomitent cu săvârșirea infracțiunii cauză.

232. Tentativa:

- a) nu este posibilă la infracțiunile omisive;
- b) este sancționată la toate infracțiunile la care este și posibilă;
- c) comisă de un minor responsabil penal se sancționează obligatoriu cu o măsură educativă.

233. Persoana juridică, ca subiect activ al unei infracțiuni:

- a) nu poate săvârși o infracțiune din culpă;
- b) poate săvârși o infracțiune cu praeterintenție;
- c) săvârșește infracțiuni numai cu intenție.

234. Obiectul material al infracțiunii:

- a) este întotdeauna același cu produsul infracțiunii, în cazul infracțiunilor în care există un astfel de produs;
- b) trebuie să aparțină întotdeauna titularului valorii juridice protejate;
- c) nu trebuie să existe în cazul oricărei infracțiuni.

235. În cazul comiterii faptei prin violențe asupra membrilor de familie, autorul infracțiunii poate fi:

- a) orice persoană;
- b) o rudă apropiată;
- c) fostul soț.

236. În cazul amnistiei după condamnare:

- a) există efectul repunerii în situația anterioară;
- b) nu se execută pedepsele complementare;
- c) nu se execută măsurile de siguranță și educative.

237. Circumstanțele reale sunt legate de împrejurări:

- a) anterioare comiterii faptei;
- b) anterioare sau concomitente comiterii faptei;
- c) anterioare, concomitente sau posterioare comiterii faptei.

238. Termenul specific al reabilitării de drept este:

- a) 1 an;
- b) 2 ani;
- c) 3 ani.

239. Amenda se prescrie într-un termen de:

- a) 1 an;
- b) 2 ani;
- c) 3 ani.

240. Lipsa plângerii prealabile pentru o faptă care condiționează existența acesteia:

- a) înlătură răspunderea penală;
- b) nu are urmări asupra făptuitorului, de regulă;
- c) nu are urmări asupra făptuitorului, întotdeauna.

241. Pedepșa principală care poate fi aplicată persoanelor juridice este reprezentată de:

- a) amendă;
- b) dizolvarea persoanei juridice;
- c) plasarea sub supraveghere judiciară.

242. Termenele de prescripție în cazul minorilor:

- a) sunt aceleași ca în cazul majorilor;
- b) se reduc la jumătate față de cele ale majorilor;
- c) se reduc cu 1/4 față de cele ale majorilor.

243. Măsurile educative neprivative de libertate:

- a) nu pot fi luate față de o persoană care la data pronunțării hotărârii a împlinit 18 ani;
- b) pot fi luate față de o persoană care la data pronunțării hotărârii a împlinit 18 ani;
- c) se prescriu în 3 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

244. În cazul unui concurs de cauze de atenuare care au ca efect reducerea pedepsei, ordinea aplicării acestora este următoarea:

- a) tentativă, circumstanțe atenuante, cazuri speciale de reducere;
- b) circumstanțe atenuante, tentativă, cazuri speciale de reducere;
- c) cazuri speciale de reducere, tentativă, circumstanțe atenuante.

245. Reprezintă o pedeapsă complementară:

- a) dreptul de a părăsi teritoriul României;
- b) dreptul de a părăsi localitatea de domiciliu;
- c) dreptul de a părăsi domiciliul.

246. Codul penal român reține următoarele modalități ale recidivei:

- a) postexecutorie și postcondamnatorie;
- b) mică și relativă;
- c) generală și absolută.

247. Primul termen al recidivei postcondamnatorii îl formează, în cazul persoanei fizice:

- a) o condamnare definitivă la pedeapsa cu închisoarea, indiferent de quantum;
- b) o condamnare la pedeapsa cu închisoarea mai mare de 1 an sau detențiunea pe viață;
- c) o condamnare la pedeapsa cu amenda.

248. Infracțiunea de obicei:

- a) este posibilă tentativa;
- b) poate fi comisă în coautorat;
- c) poate fi comisă din culpă.

249. În cazul legitimei apărări:

- a) atacul material se poate exprima și în scris;
- b) atacul material se poate exprima și oral;
- c) atacul material se poate exprima și printr-o inacțiune.

250. Dacă o persoană în vârstă de 54 de ani a început să execute la această vârstă detențiunea pe viață:

- a) la 65 de ani se va comuta cu pedeapsa închisorii pe 30 de ani;
- b) nu va putea fi liberat condiționat în niciun caz;
- c) poate fi liberat după ce va executa 30 de ani din pedeapsă.

251. Nu fac parte din structura conținutului obiectiv generic al infracțiunii:

- a) actul de conduită interzis de lege;
- b) atitudinea psihică a făptuitorului față de actul său de conduită;
- c) modificarea pe care comiterea acțiunii ori a inacțiunii interzise de lege o produce în lumea obiectivă.

252. În ceea ce privește infracțiunile comise:

- a) nu pot fi comise prin omisiune;
- b) sunt reprezentate de săvârșirea unui act interzis de lege;
- c) pot fi reprezentate doar de infracțiuni de pericol.

253. În dreptul penal român, persoana juridică:

- a) nu poate fi subiect activ al infracțiunii;
- b) poate fi trasă la răspundere penală, doar dacă este trasă la răspundere persoana fizică care a săvârșit fapta;
- c) poate fi atât subiect pasiv, cât și subiect activ al infracțiunii.

254. Referitor la desistare:

- a) presupune în mod obligatoriu voința făptuitorului de a renunța la continuarea executării activității infracționale;
- b) poate fi independentă de voința făptuitorului;
- c) nu este o cauză de nepedepsire a tentativei idonee.

255. Participația penală proprie:

- a) presupune unitatea actelor de executare ale tuturor participanților la comiterea infracțiunii;
- b) presupune ca toți participanții să comită doar acte specifice coautoratului;
- c) presupune unitatea formei de vinovăție a tuturor participanților la comiterea infracțiunii.

256. Pentru a avea forma de participare a instigării, este nevoie ca instigatorul să acționeze:

- a) cu aceeași formă de vinovăție ca și autorul;
- b) mereu cu intenție directă;
- c) atât cu intenție directă, cât și cu intenție indirectă.

257. Complicitatea:

- a) reprezintă o formă de participare principală față de instigare;
- b) nu presupune o contribuție directă a complicelui la comiterea infracțiunii;
- c) reprezintă o formă a participării care poate coexista alături de instigare, în persoana aceluși participant.

258. Participația penală improprie:

- a) nu este posibilă sub forma coautoratului;
- b) presupune ca toți participanții să acționeze cu intenție;
- c) este posibilă atunci când autorul acționează fără vinovăție.

259. Infracțiunea continuă:

- a) reprezintă o formă a unității legale a infracțiunii;
- b) reprezintă o formă a unității naturale a infracțiunii;
- c) presupune unitatea subiectului pasiv.

260. Sancțiunea cu închisoarea pentru infracțiunea continuată:

- a) se aplică în două etape, maximul special al sancțiunii putând fi depășit cu până la 5 ani;
- b) se aplică dintr-o dată, limitele pedepsei majorându-se cu o treime;
- c) se aplică dintr-o dată, maximul special al pedepsei putând fi depășit cu până la trei ani.

261. Referitor la infracțiunea complexă:

- a) reprezintă o cauză de agravare facultativă a pedepsei;
- b) este o formă a unității legale a infracțiunii;
- c) se comite doar cu forma de vinovăție a praeterintenției.

262. Concursul material de infracțiuni:

- a) își formează conținutul prin comiterea unei acțiuni sau inacțiuni care întrunește elementele constitutive ale mai multor infracțiuni;
- b) poate fi atât omogen, cât și eterogen, în funcție de natura infracțiunilor săvârșite;
- c) ia naștere ori de câte ori aceeași persoană comite mai multe acțiuni sau inacțiuni, înainte ca vreuna dintre acestea să ajungă la cunoștința organelor de urmărire penală.

263. Reprezintă prim termen al recidivei postcondamnatorii:

- a) sancțiunea cu închisoarea de 6 luni sau mai mare;
- b) pedeapsa cu închisoarea mai mare de 1 an;
- c) pedeapsa cu închisoarea de până la 6 luni.

264. Sancțiunea aplicată persoanei fizice aflate în stare de recidivă postexecutorie:

- a) se va impune dintr-o dată, limitele speciale ale sancțiunii majorându-se cu jumătate;
- b) se adaugă la sancțiunea anterioară;
- c) necesită aplicarea unui spor obligatoriu.

265. Conform regulilor de drept penal, recidiva poate fi:

- a) permanentă și generală;
- b) temporală și exclusiv teritorială;
- c) generală și relativă.

266. Nu poate forma al doilea termen al recidivei postcondamnatorii:

- a) comiterea unei infracțiuni cu intenție, pentru care legea prevede sancțiunea închisorii mai mare de 3 ani;
- b) săvârșirea de către un minor a unei infracțiuni pentru care legea prevede sancțiunea închisorii mai mare de un an;
- c) comiterea unei infracțiuni cu praeterintenție pentru care legea prevede sancțiunea închisorii mai mare de un an.

267. În eventualitatea în care avem de a face cu săvârșirea mai multor infracțiuni în stare de recidivă postexecutorie:

- a) se impun regulile privitoare la concursul de infracțiuni, apoi cele ce privesc starea de recidivă pentru sancțiunea rezultantă și sancțiunea executată;
- b) limitele de pedeapsă, pentru fiecare infracțiune nou săvârșită, se majorează cu jumătate;
- c) al doilea termen al recidivei va fi format din pedeapsa cea mai grea dintre cele stabilite pentru noile infracțiuni.

268. Pedepsirea pluralității intermediare se realizează:

- a) conform regulilor de la concursul de infracțiuni;
- b) conform regulilor specifice recidivei postcondamnatorii;
- c) după un sistem distinct, prevăzut expres de legea penală.

269. Constrângerea morală poate fi o cauză de neimputabilitate, atunci când:

- a) făptuitorul este amenințat cu un pericol pentru sine sau pentru altul, indiferent de gravitatea pericolului;
- b) pericolul grav cu care se amenință nu poate fi înlăturat altfel decât prin comiterea faptei;
- c) amenințarea privește exclusiv valorile sociale aparținând făptuitorului.

270. Măsura renunțării la aplicarea pedepsei poate fi dispusă:

- a) oricărui inculpat, dacă sunt întrunite celelalte condiții prevăzute de lege;
- b) doar în cazul persoanei fizice majore;

c) doar în cazul comiterii unei infracțiuni pentru care legea prevede sancțiunea închisorii de până la 5 ani.

271. Statul:

a) poate răspunde penal pentru infracțiunile comise de persoanele desemnate cu atribuții specifice autorității de stat, în îndeplinirea sarcinilor ce le-au fost atribuite;

b) poate răspunde penal pentru infracțiunile comise în interesul său și de care a luat la cunoștință;

c) nu răspunde penal.

272. Următoarele împrejurări reprezintă circumstanțe agravante legale generale:

a) comiterea infracțiunii prin cruzimi;

b) depășirea limitelor stării de necesitate sau ale legitimei apărări;

c) comiterea faptei de două sau mai multe persoane împreună.

273. În cazul unei infracțiuni intenționate:

a) aceasta nu poate fi comisă de către un iresponsabil din punct de vedere penal;

b) nu poate fi săvârșită de către un minor în vârstă de 15 ani;

c) poate fi săvârșită de către o persoană aflată în incapacitate psihică temporară la momentul comiterii faptei.

274. Amnistia nu produce efecte asupra:

a) măsurilor de siguranță;

b) pedepselor ce au fost executate;

c) măsurilor complementare.

275. Conform dispozițiilor legale, împăcarea părților:

a) nu poate avea loc în absența acoperirii integrale a prejudiciului produs ca urmare a săvârșirii acelei infracțiuni;

b) se poate face inclusiv prin mandatar cu procură specială;

c) înlătură răspunderea penală și stinge acțiunea civilă, astfel încât partea prejudiciată nu mai poate pretinde despăgubiri pentru acoperirea prejudiciului.

276. Reprezintă condiții de admitere a cererii de reabilitare judecătorească:

a) persoana interesată să achite în întregime despăgubirile civile;

b) persoana interesată să nu fi suferit o nouă condamnare în termenul de reabilitare;

c) persoana interesată să fi avut pe durata termenului de reabilitare o bună conduită.

277. Împăcarea părților:

a) înlătură răspunderea penală;

b) nu stinge întotdeauna acțiunea civilă;

c) înlătură caracterul penal al faptei.

278. Circumstanțele atenuante judiciare:

a) odată reținute, determină reducerea limitelor speciale ale pedepsei cu închisoarea cu o treime;

- b) determină coborârea pedepsei sub minimul legal;
- c) sunt limitativ prevăzute de lege.

279. Reprezintă cauze de neimputabilitate:

- a) împăcarea părților;
- b) retragerea plângerii prealabile;
- c) iresponsabilitatea.

280. Este considerat în legitimă apărare cel care:

- a) respinge un atac verbal injurios;
- b) se apără împotriva unui atac material, direct, imediat și injust;
- c) din pricina unei tulburări psihice depășește limitele unei apărări proporționale cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul.

281. Fapta prevăzută de legea penală nu este imputabilă, dacă:

- a) fapta este comisă din pricina oricărei constrângeri fizice exercitate asupra făptuitorului;
- b) fapta este comisă din cauza unei constrângeri morale, exercitată prin amenințare cu un pericol grav pentru persoana făptuitorului ori a altuia și care nu putea fi înlăturată în alt mod;
- c) fapta este comisă din cauza amenințării cu pierderea locului de muncă.

282. Tentativa se sancționează:

- a) doar în situațiile expres prevăzute de legiuitor;
- b) cu o sancțiune cuprinsă între jumătatea minimului și jumătatea maximului prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată, fără ca minimul să fie mai mic decât jumătate din minimul general al pedepsei;
- c) doar atunci când se produce rezultatul socialmente periculos.

283. Participanții sunt:

- a) persoanele care contribuie la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală în calitate de coautori, instigatori sau complici;
- b) persoanele care contribuie la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală exclusiv în calitate de instigatori sau complici;
- c) orice persoane care, cu intenție sau din culpă, au o contribuție la producerea urmării imediate a infracțiunii.

284. Circumstanțele privitoare la faptă se răsfrâng asupra participanților:

- a) doar în măsura în care aceștia le-au cunoscut sau le-au prevăzut;
- b) doar dacă sunt atenuante;
- c) doar dacă sunt agravante.

285. Afișarea hotărârii de condamnare se realizează:

- a) în extras, în forma și locul stabilite de instanță, pentru o perioadă cuprinsă între 6 luni și 1 an;
- b) pe cheltuiala persoanei juridice condamnate;
- c) pe cheltuiala statului.

286. Infractorul care stăruie pentru a înlătura sau diminua consecințele infracțiunii:

- a) beneficiază de o circumstanță atenuantă legală;
- b) beneficiază de o circumstanță atenuantă judiciară;
- c) nu beneficiază de o circumstanță atenuantă decât dacă înlătură efectiv consecințele infracțiunii.

287. Măsura de siguranță a interzicerii ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii poate fi revocată.

- a) la cerere sau din oficiu;
- b) după trecerea unui termen de cel puțin doi ani, dacă temeiurile care au impus luarea ei au încetat;
- c) numai la cerere.

288. Sunt supuse confiscării speciale:

- a) bunurile periculoase;
- b) bunurile produse prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală;
- c) bunurile care au fost folosite, în orice mod, la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală, chiar dacă aparțin unei alte persoane, și aceasta nu a cunoscut scopul folosirii lor de către infractor.

289. Executarea pedepsei cu închisoarea, atunci când aceasta înlocuiește pedeapsa detențiunii pe viață:

- a) se prescrie în 20 ani;
- b) se prescrie în 30 ani;
- c) este imprescriptibilă.

290. În cazul în care consumarea infracțiunii nu a fost posibilă din pricina modului cum a fost concepută executarea faptei:

- a) nu există tentativă;
- b) se realizează o tentativă idonee;
- c) se realizează o tentativă imperfectă.

291. În eventualitatea în care actele îndeplinite până în momentul desistării sau împiedicării producerii rezultatului reprezintă o altă infracțiune, se aplică:

- a) pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune;
- b) pedeapsa pentru tentativă la infracțiunea de la care s-a desistat;
- c) pedeapsa pentru concursul de infracțiuni.

292. Trebuie dovedit raportul de cauzalitate în cazul:

- a) infracțiunilor formale;
- b) infracțiunilor formale săvârșite prin inacțiune;
- c) infracțiunilor de rezultat.

293. Temeiul răspunderii penale este:

- a) comiterea unei fapte prevăzute de legea penală;
- b) comiterea unei infracțiuni;

c) comiterea unei fapte cu vinovăție.

294. Tentativa la o infracțiune pedepsită cu închisoarea se sancționează cu:

- a) pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată;
- b) o pedeapsă cuprinsă între jumătatea minimului și jumătatea maximului prevăzut de lege pentru infracțiunea consumată;
- c) pedeapsa amenzii.

295. Tentativa imperfectă se caracterizează printre altele, prin:

- a) întreruperea activității infracționale;
- b) defectuoșitatea și imperfecțiunile mijloacelor folosite;
- c) insuficiența mijloacelor folosite.

296. Consecințele juridice ale unei infracțiuni continuate sunt legate de:

- a) data la care s-a consumat infracțiunea;
- b) momentul realizării primei acțiuni sau inacțiuni din cuprinsul infracțiunii continuate;
- c) momentul epuizării infracțiunii.

297. Complicele este persoana care comite fapta cu vinovăție, sub forma:

- a) intenției directe;
- b) praeterintenției;
- c) culpei.

298. Actele de executare, în cazul infracțiunii continuate, sunt comise:

- a) la intervale de timp diferite;
- b) concomitent;
- c) succesiv.

299. Infracțiunea continuată se comite:

- a) doar cu intenție directă;
- b) cu intenție;
- c) atât cu intenție, cât și din culpă.

300. Atacul, în ceea ce privește legitima apărare, poate consta în:

- a) o inacțiune;
- b) o denunțare calomnioasă;
- c) un șantaj.

301. Este retroactivă legea prin care:

- a) este stabilit un nou regim de executare a pedepselor;
- b) sunt stabilite noi pedepse accesorii;
- c) sunt amnistiate, respectiv grațiate anumite infracțiuni.

302. Nu există infracțiuni fără:

- a) obiect juridic;
- b) obiect material;

c) prejucicii.

303. Infracțiunile de pericol:

- a) nu au în niciun caz obiect material;
- b) nu pot fi săvârșite prin omisiune;
- c) pot fi săvârșite în coautorat.

304. Fapta comisă din culpă constituie infracțiune:

- a) doar dacă legea prevede;
- b) elementul material constă într-o acțiune;
- c) elementul material constă într-o inacțiune.

305. Tentativa nu este posibilă:

- a) la infracțiunile omisive proprii;
- b) la infracțiunile comisive prin omisiune;
- c) la infracțiunile cu subiect activ special.

306. Pentru sancționarea tentativei, legea a prevăzut reducerea limitelor la:

- a) pedeapsa închisorii;
- b) măsurile educative;
- c) pedepsele complementare.

307. Instigarea:

- a) este întotdeauna anterioară săvârșirii faptei;
- b) nu determină săvârșirea faptei;
- c) poate apărea și în timpul săvârșirii faptei sau chiar anterior.

308. Complicitatea la o infracțiune poate fi reținută în concurs ideal cu:

- a) tănuirea;
- b) favorizarea;
- c) complicitatea la o altă infracțiune care se află în raport de conexitate cu prima.

309. În cazul coautoratului:

- a) acțiunea trebuie să fie concomitentă;
- b) actele fiecărui autor trebuie să fie apte să producă rezultatul tipic al infracțiunii;
- c) activitatea coautorilor poate fi succesivă.

310. În conținutul infracțiunii complexe:

- a) intră obligatoriu mai multe infracțiuni omogene;
- b) poate intra o altă infracțiune complexă;
- c) care este comisă din culpă, poate fi absorbită o infracțiune intenționată.

311. La concursul ideal:

- a) unele infracțiuni pot fi săvârșite cu intenție directă, altele cu intenție indirectă sau din culpă;
- b) ambele infracțiuni trebuie săvârșite cu intenție directă;

c) nu se poate ca toate infracțiunile să fie săvârșite din culpă.

312. Legitima apărare nu poate fi invocată de autorul unei infracțiuni:

- a) săvârșite cu intenție;
- b) săvârșite cu intenție depășită;
- c) evaziune fiscală.

313. În cazul legitimei apărări, atacul:

- a) constă numai într-o inacțiune;
- b) poate fi și verbal sau scris;
- c) poate consta într-o acțiune sau inacțiune.

314. În ipoteza constrângerii morale, răul cu care se amenință trebuie:

- a) să fie iminent sau eventual;
- b) să nu privească doar persoana făptuitorului;
- c) să fie inevitabil.

315. Se poate reține existența cazului fortuit:

- a) în timpul unei inundații, dacă o persoană vatămă pe alta pentru a se scăpa pe sine de la înec;
- b) în timpul unei avalanșe, dacă se produce o vătămare corporală a unui schior;
- c) atunci când o persoană rănește pe alta din cauza unui defect de fabricație al instrumentului cu care lucra.

316. Amnistia poate fi dispusă;

- a) de Președintele României, dacă are caracter individual;
- b) de Parlament, prin lege ordinară;
- c) de Parlament, prin lege organică.

317. Reabilitarea:

- a) nu produce efecte retroactive doar cu privire la condamnările pronunțate în străinătate;
- b) produce efecte retroactiv;
- c) se poate constata cu privire la toate condamnările pe care le-a suferit o persoană.

318. Internarea într-un centru educativ:

- a) nu se poate dispune dacă minorul a împlinit vârsta de 17 ani;
- b) nu poate fi revocată înainte de împlinirea vârstei de 18 ani;
- c) nu se poate dispune alături de sancțiunea amenzii administrative.

319. Pentru a se dispune măsura confiscării speciale:

- a) bunul trebuie să fie în posesia infractorului;
- b) persoana în cauză trebuie să fi comis o faptă prevăzută de legea penală;
- c) trebuie avută în vedere situația financiară a infractorului.

320. Intenția indirectă și praeterintenția sunt:

- a) forme mixte de vinovăție;

- b) forme de vinovăție la care rezultatul produs nu este urmărit;
- c) forme de vinovăție care pot fi asimilate cu intenția directă.

321. Subiectul pasiv general al infracțiunii este:

- a) exclusiv statul;
- b) exclusiv persoana fizică față de care s-a produs urmarea imediată prevăzută de norma incriminatoare;
- c) exclusiv persoana fizică sau juridică prevăzută de norma incriminatoare.

322. Desistarea:

- a) este o cauză de nepedepsire cu caracter *in personam*;
- b) trebuie să intervină înainte de descoperirea faptei;
- c) constituie o cauză de nepedepsire și cu privire la complicii anteriori.

323. În cazul tentativei ca formă atipică a infracțiunii:

- a) latura obiectivă nu se realizează integral;
- b) latura subiectivă nu se realizează integral;
- c) latura subiectivă se realizează integral.

324. Pedepșa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi se poate aplica:

- a) numai pe lângă pedepșa închisorii;
- b) numai pe lângă pedepșa rezultantă în cazul concursului de infracțiuni;
- c) atât pe lângă pedepșa închisorii, cât și a amenzii.

325. Constituie condiții ale amânării aplicării pedepsei:

- a) acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității;
- b) săvârșirea anterior a unei infracțiuni dezincriminate;
- c) durata pedepsei principale stabilită de instanță.

326. Infracțiunea intenționată descoperită în termenul de supraveghere al amânării aplicării pedepsei formează împreună cu infracțiunea anterioară:

- a) orice formă a pluralității de infracțiuni;
- b) o anumită formă a pluralității de infracțiuni;
- c) nu formează nicio formă a pluralității de infracțiuni reglementată de Codul penal.

327. Anularea amânării pedepsei se dispune atunci când pentru infracțiunea săvârșită până la amânarea aplicării pedepsei s-a aplicat:

- a) numai pedepșa închisorii;
- b) pedepșa închisorii sau amenzii;
- c) amenda care însoțește pedepșa închisorii.

328. Conduita avută de infractor anterior săvârșirii infracțiuni constituie:

- a) criteriu general de individualizare a pedepsei;
- b) circumstanță atenuantă judiciară;
- c) condiție a renunțării la aplicarea pedepsei.

329. Condiția “instanța să aibă convingerea că bunurile provin din activitatea infracțională” în cazul confiscării extinse se presupune:

- a) că instanța este convinsă pe deplin, pe baza unor probe;
- b) dovedirea legăturii nemijlocite dintre infracțiune și bunurile supuse confiscării;
- c) că probe din dosar îndreptățesc suspiciunea provenienței bunurilor licite din activitatea infracțională.

330. Pedepșa accesorie:

- a) se pune în executare la data liberării condiționate din pedeapsa detențiunii pe viață;
- b) se execută din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare la pedeapsa închisorii;
- c) nu se referă la interzicerea dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României.

331. Când infracțiunea sancționată cu pedepse alternative a fost comisă în participație:

- a) se aplică obligatoriu tuturor participanților același gen de pedeapsă;
- b) se aplică participanților pedepse alternative diferite ca gen;
- c) se aplică participanților pedeapsa aplicată autorului.

332. În cazul circumstanței atenuante a provocării:

- a) actul de provocare care a determinat o puternică tulburare sau emoție este condiționat de forma de vinovăție;
- b) actul provocării nu este condiționat de persoana împotriva căreia a fost îndreptat;
- c) actul provocării nu poate coexista cu o cauză care înlătură răspunderea penală.

333. În cazul minorului care comite o infracțiune continuată:

- a) instanța pronunță întotdeauna o pedeapsă, al cărei quantum se stabilește în funcție de numărul actelor materiale săvârșite;
- b) acesta nu va răspunde penal dacă toate actele au loc înainte de împlinirea vârstei de 14 ani;
- c) minorul nu poate comite o infracțiune continuată deoarece aceasta presupune existența intenției.

334. Minorul care comite o infracțiune:

- a) nu i se pot aplica, în nicio situație, pedepse;
- b) i se pot aplica pedepse, dar doar cele principale, și exclusiv dacă este judecat ulterior împlinirii vârstei de 16 ani;
- c) nu i se poate aplica pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi, decât atunci când își dă în mod clar acordul.

335. În cazul comiterii unei infracțiuni de către un minor:

- a) constatarea circumstanței atenuante legale a provocării duce la imposibilitatea aplicării unei măsuri educative privative de libertate;
- b) în măsura în care aceasta este săvârșită în formă continuată, limitelor măsurilor educative se majorează cu jumătate;
- c) cauzele de atenuare și agravare sunt avute în vedere la alegerea măsurii educative și produc efecte între limitele prevăzute de lege pentru fiecare măsură educativă.

336. Pentru a răspunde penal o persoană juridică este necesar ca:

- a) infracțiunea să fie săvârșită exclusiv în realizarea obiectului de activitatea al acesteia;
- b) infracțiunea de care este acuzată să fie săvârșită în realizarea obiectului său de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice;
- c) infracțiunea de care este acuzată să fie săvârșită în legătură cu aceasta, în unul dintre imobilele ce se află în proprietatea sa, de exemplu.

337. În cazul infracțiunii de încălcare a solemnității ședinței de judecată:

- a) persoana juridică poate fi autor al faptei deoarece poate fi chemată în judecată;
- b) persoana juridică poate fi trasă la răspundere penală ca autor al faptei doar dacă este reprezentat de administratorul său;
- c) nu se poate imagina posibilitatea comiterii faptei de către persoana juridică în calitate de autor.

338. Termenele de prescripție a răspunderii penale:

- a) încep să curgă, în principiu, de la data săvârșirii infracțiunii;
- b) curg întotdeauna de la momentul producerii rezultatului;
- c) curg în cazul infracțiunilor continuate, de la data săvârșirii primei acțiuni sau inacțiuni.

339. Termenul de prescripție a răspunderii penale:

- a) nu este susceptibil de suspendări sau întreruperi;
- b) se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedura în cauză;
- c) se suspendă exclusiv în cazul în care intervine o împrejurare de neprevăzut ori de neînălăturat, care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal;

340. În cazul împăcării:

- a) aceasta poate interveni în cazul oricărei infracțiuni, dar exclusiv dacă persoana vătămată este majoră;
- b) aceasta nu determină și stingerea acțiunii civile;
- c) efectele produse sunt limitate la persoanele între care aceasta intervine.

341. Potrivit Codului penal, sunt cauze care înlătură sau modifică executarea pedepsei;

- a) reabilitarea de drept
- b) legitima apărare;
- c) prescripția executării pedepsei.

342. În cazul grațierii:

- a) efectul acesteia poate consta în comutarea pedepsei în una mai grea;
- b) se poate dispune grațierea executării măsurii de siguranță a confiscării extinse;
- c) aceasta nu are nicio implicație asupra drepturilor persoanei vătămate.

343. Reabilitarea:

- a) se aplică atât în cazul majorilor care au fost condamnați, cât și ai minorilor, dar doar în situația în care au executat o măsură de siguranță privativă de libertate;
- b) în cazul persoanei juridice, poate fi de drept sau judecătorească;
- c) intervine de drept în cazul unei pedepse cu amenda în cuantum de 200 lei.

344. În cazul persoanelor fizice, termenul de reabilitare curge:
a) de la momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;
b) de la dată când a luat sfârșit executarea pedepsei accesorii;
c) în caz de suspendare sub supraveghere a executării pedepsei, termenul curge de la data împlinirii termenului de supraveghere.

345. În caz de condamnări succesive:
a) termenele de reabilitare se calculează separat, pentru fiecare pedeapsă în parte, de la momentul executării integrale a acesteia;
b) termenul de reabilitare se calculează în raport cu pedeapsa cea mai grea și curge de la data executării ultimei pedepse;
c) termenele de reabilitare se cumulează, dar curg de la momentul prescripției executării primei pedepse aplicate.

346. În cazul reabilitării:
a) aceasta nu poate fi înlăturată în nicio situație, fiind un drept absolut al persoanei condamnate;
b) măsurile de siguranță neexecutate nu se mai pot pune în aplicare;
c) aceasta nu are ca urmare redarea gradului militar pierdut.

347. Poate fi reținută comiterea infracțiunii de vionta în măsura în care persoană agresată este:
a) tatăl cumnatei autorului faptei;
b) străbunicul autorului, dar doar în măsura în care are locuință comună;
c) fiul autorului dintr-o căsătorie anterioară.

348. Infracțiunea continuată presupune:
a) unitatea de rezoluție;
b) unitatea de acțiune sau inacțiune;
c) unitatea de obiect material.

349. Este o infracțiune complexă:
a) lovirea sau vătămările cauzatoare de moarte;
b) tâlhăria;
c) vătămarea corporală din culpă.

350. În cazul concursului de infracțiuni:
a) nu interesează forma de vinovăție cu care sunt săvârșite infracțiunile;
b) nu interesează dacă toate infracțiunile sunt săvârșite de aceeași persoană sau de persoane diferite;
c) infractorul trebuie să fie major.